

Moral i economia professional

Publicitat mèdica

D' els diversos mitjans que es poden usar per a donar-se a conèixer un metge, ja sigui novell, o bé pel contrari, antic en l'exercici professional, cap de tan eficaç com el treball i l'estudi, i derivats del mateix, les conferències i publicacions en la premsa mèdica.

Així i tot, es pot reconèixer un petit marge, com més petit millor, que traspassi aquella acció, que podriem anomenar «de company a company», per a arribar a la de «metge a client». —Quin és el límit d'aquesta actuació? Cal admetre bé qualsevol element d'anunci, en forma semblant a la usada per un industrial? —La contesta és categòricament negativa, ja que d'anar per aquests camins, aviat arribaríem al cas dels tres sabaters establerts en el mateix curt carrer. El rètol del primer que s'instal·là fou «el mejor zapatero de Barcelona»; contesta del segon: «la zapatería más buena de Europa»; el tercer els superà en arrogància amb aquest redactat: «los mejores zapatos del mundo».

El sistema de publicitat de què es valgui el metge, ha de tenir com a caràcter essencial la màxima seriositat del professional en aquest aspecte i com a particular. Així, admitem les plaques a la porta del carrer, amb el fi de que el client que busqui llur adreça, trobi la confirmació amb el rètol. Ja no resulten tan plaentes les plaques als balcons, i sense censurar-les per immorals, ja que en sí no ho són, poden amb molta facilitat convertir-se en poc recomanables. Efectivament, degut a llurs tamany, sovint s'hi pinten massa paraules i hem observat que gairebé sempre que hi ha excés d'escrit, es cau en l'error d'anunciar per un sol company excessives especialitats, i això és contraproduent, ja que es fuig del que ha d'ésser l'especialització. N'hi ha de sorprendents: «Dr. Fulano de Tal—cabello, intestinos y matriz—rayos X y lámpara de cuarzo», com exemple d'un cartell, que no hem llegit certament, però que suposem existeix. Altres manifesten al públic evidents fraus «Dr. X.X.—curación radical de la tisis», o bé del cranc, o del que sigui; no hi falta quasi mai l'eliminació de la cirurgia en el procediment curatiu a usar, com si els nostres distingits col·le-

gues, els cirurgians, fessin nosa als anunciadors. Mecanismes de procediments terapèutics privilegiats, fórmules secretes, etc., etc., per a que citar-ne més?, són posats a la vista de tothom, confonent la Medicina amb les sabateries de que parlàvem anteriorment.

Anuncis es veuen que no és possible que en menys paraules indiquin més nícieses; «electropatía» (ex. d'un que podria també existir). Etmològicament, ço vol dir malaltia de l'electricitat (per ara no sabem que en tingués cap), a l'igual que gastropatía indica una afecció de l'estómac. I fixin-se bé els col·legues que ens llegeixin, que no arriba a voler dir, les malalties provocades per l'electricitat. Tot per falta d'analitzar la paraula, o el que és pitjor, per l'afany d'atraure gent amb el reclame del desconegut, afanyosament revestit amb caires de sobrenatural.

Un en veiérem, que tal volta deia el següent: «tisioterapia». El metge que l'havia fet posar, va fer de bona fe i ho va demostrar canviant-lo més d'acord amb la gramàtica, quan algú li féu aquest raonament: helioteràpia indica tractament pels raigs solars, arsenoteràpia senyala etc., doncs, vos cureu els vostres malalts inoculant-los-hi una tuberculosi?

Companyns, cal fixar-se en els redactats i no fem el ridícol, que hi ha moltes persones que ho llegeixen!

Més casos interessants de publicitat poc recomanable ens els ofereixen els anuncis en els diaris i les fulles impreses repartides pel carrer. Afortunadament, aquesta última forma que equipara el gabinet del metge a un cabaret, és ara ja molt poc corrent, però l'hem vista establerta, i per decor no desitgem veure-la reproduïda. Pitjor concepte mereixen els cartells fixats a la paret, anunciant dispensaris, clíniques econòmiques, etc., etc., generalment enclavades en barriades obreres, i algunes d'elles amb serveis especialitzats importants. Fa poc se'n veié un de molt curiós, en el que el pedicur era el millor especialista, a jutjar pel preu, ja que cobrava 2'50 ptes. per visita, mentres que tots els altres metges de medicina, cirurgia i especia-